

**KULTURNO
UMETNIČKO
DRUŠTVO BRĀANI**

Kraj Dičine, VODENICA STARA

Ove godine se obeležava 75 godina postojanja Društva. Vitrine pune pehara i priznanja, brojni nastupi i još brojni pozivi kazuju da se ovde dobro peva, igra i nazdravlja

Bilo je to minulog leta u Rogatici, u Republici srpskoj. Skup folklor, pevačkih grupa u čast dana Opštine. Porta Crkve svete Trojice puna naroda. Pevači i igrači stigli iz raznih krajeva, sa obe strane Drine. A onda na scenu izadoše i oni. Zapevaše: „Kaplo moja šajkačo, blistaš mi na glavi, sa ponosom nosim te, kao Srbin pravi...“ Odjekvala je pesma nadaleko. U očima publike suze, radost i oduševljenje. Buran aplauz i pitanje: Ko su? Odakle su? Pevaju, brate, odjekuje Romanija“.

Oni su Kulturno umetničko društvo Brđani iz okoline Gornjeg Milanovca. Vole da kažu: „Živimo i pevamo kraj reke Dičine, kraj vodenica i stogova sena. Igramo kako su i naši dedovi Solunci igrali kad krenu u rat, uoči žetve ili setve, a pevamo kao naše bake na prelu ili kad se u kući kolvka zaljulja. Učimo decu iz sela da pevaju i igraju, da s ponosom nose anteriju i opanke“.

Celo selo u kolu

Sve je počelo pre tačno 75 godina. Okupljali se seljani Brđana na poselima i komišanjima, i jednom

prilikom rešili da oforme svoje Kulturno umetničko društvo. Da pevaju i igraju ne samo kod kuće, već i podalje od sela, da pokažu šta znaju i koliko mogu. I pokazali su. Nije se pevalo samo dok su ratovi trajali, i dok su momci u boj odlazili. Rešeni da održe tradiciju nisu posustali ni kada im do pesme nije bilo. Od 1986. godine su počeli još ozbiljnije da rade. Sva seoska deca, a u Brđanima ih ima poprilično, uhvatilo se u kolo. Gotovo je nezamislivo da neko dete iz sela, barem na probi, ne zaigra u ovom Društvu.

– Ideja nam je bila da našu decu što više sklonimo sa ulice, da ne sede dokoni u kaficima i diskotekama, da nauče nešto vredno i korisno – priča Branislav Brković, predsednik Društva. – U selu imamo veliki Dom kulture u kojem redovno vežbamo, i u kojem se družimo i van proba. I mi stariji, ali i ovi mladi.

VREDNA PRIZNANJA

U vitrinama KUD- a se čuvaju i brojne nagrade, priznanja, zahvalnice. Najdraža im je prva nagrada na osmom Saboru tradicije i kulture 2004. godine i prva nagrada na Saboru u Guči 2005. godine za najlepšu narodnu nošnju. Tu su i nagrade iz Smedereva, Mrčajevaca...

„Zapevajmo moj rođeni brale“

Kulturno umetničko društvo ima mušku pevačku grupu sa devet članova, pretežno starijih meštana. Tu je i folklorni ansambl koga čine mladi momci i devojke, dva zdravičara, frulaši i harmonikaši. O scenskom nastupu i o tome da sve bude „pod konac“ brine se koreograf Mišo Gavrilović, a u svom repertoaru imaju stare, izvorne, ali i

komponovane narodne pesme. Igra se Šumadija, Vranje, Mačva, a svaki nastup počinje zdravicom koja je neizbežni deo programa. Puno se proba i uvežbava, ali kažu da vole da se okupe i kada nema nastupa. Sabere se i staro i mlado, i za tili čas naprave poselo. Za svoju dušu, uz ognjište, pečene tikve i suve šljive. Vole da putuju, da primaju goste. Od pre nekoliko godina organizuju i manifestaciju pod nazivom „Zapevajmo moj rođeni brale“. Tada članovi Kulturno-umetničkog društva okupi kod svojih domova na stotine ljubitelja narodne pesme i igara iz cele Srbije. ♦